

בש"פ 188/21 - רגבי מרוואן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 188/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: רגבי מרוואן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת (כב' השופטת ע' הוד) בעמ"י 14211-01-21
מיום 10.1.2021

בשם המבקש: עו"ד ירון שומרון

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטת ע' הוד) לקבל את ערר המשיבה ולהורות על מעצרו של המבקש עד ליום 12.1.2021.

1. המבקש נעצר ביום 5.1.2021 בחשד לביצוע עבירות סחר בנשק והחזקת נשק שלא כדין. ביום 8.1.2021 הגישה המשיבה בקשה להארכת מעצרו של המבקש ב-5 ימים בטענה כי יש כוונה להגיש נגדו כתב אישום בעבירת החזקה ונשיאת נשק מסוג "מאג" (ובעניין זה הוגשה הצהרת תובע). המשיבה טענה כי החקירה הסתיימה וכל שנותר הוא ללמוד את תיק החקירה לשם הגשת כתב אישום ובקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים. בדיון בבקשה לפני בית משפט השלום, טען נציג המשיבה כי בשל פעולות הקשורות בהכנת כתב האישום, לא ניתן יהיה להגישו לפני יום 11.1.2021 ולכן - למצער עד אותו מועד - יש להותיר את המבקש במעצר. בא כוח המבקש טען מצדו כי חומר החקירה שהוצג כלל תמונות של המבקש מחזיק בנשק בלבד ובעניין זה ניתן הסבר על ידו; כי ההודעות שנכללו בתיק החקירה שהוגש היו בשפה הערבית ללא תרגום; וכי המבקש בעל עסק ואיש משפחה, ונעדר עבר פלילי.

2. ביום 8.1.2021 דחה בית משפט השלום בנצרת (כב' השופט הבכיר א' זגורי) את הבקשה והורה על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בביתו של אביו, בתנאים מגבילים ובכפוף להפקדת ערבויות שפורטו בהחלטה. בית משפט השלום מצא כי קיימות בעניינו של המבקש עילות מעצר – הן מחמת מסוכנותו נוכח העבירות המיוחסות לו, הן נוכח חשש להימלטותו מן הדין, בהינתן הזמן שלקח לאתרו עת היה דרוש לחקירה והכוונה להגיש נגדו כתב אישום. עוד צוין כי קיים חשד סביר שהמבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו, אם כי קיים ספק אם מדובר בכלי נשק שמיש. בצד זאת נמצא כי בנסיבות המקרה דנן – בהינתן התמונה הראייתית שהוצגה על ידי המשיבה – יש לבחון אפשרות לשחרור המבקש לחלופת מעצר. לאחר בחינת החלופה המוצעת, עברו הנקי של המבקש ושיקולים נוספים שנמנו בהחלטה – הורה בית המשפט על שחרור המבקש בתנאים כאמור. לאחר מסירת ההחלטה הודיע בא כוח המשיבה כי אין בסמכותו לבקש עיכוב ביצוע של ההחלטה אולם נשקלת הגשת ערר בעניינה.

3. בו ביום הגישה המשיבה ערר על החלטת בית משפט השלום. בדיון שהתקיים לפני בית המשפט המחוזי עתרה המשיבה לעכב את ביצוע השחרור (להלן: הבקשה לעיכוב ביצוע) ואילו המבקש או בא כוחו לא התייצבו לדיון (בא כוח המשיבה מסר כי משיחה עם בא כוח המבקש עלה כי הוא בדרכו לנהריה ולא עודכן בדבר הגשת הערר). בהחלטתו בדיון ציין בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ע' עיילבובי) כי בהינתן התיקים האחרים הצפויים להישמע באותו יום ושעת כניסת השבת – לא ניתן להמתין עוד לבא כוחו של המבקש; וכי לאחר עיון בחומר החקירה ובהחלטת בית משפט השלום לא נמצא כי שחרור המבקש כאמור בה יביא לנזק בלתי הפיך. לפיכך נקבע כי ערר המשיבה ייקבע לדיון ליום ראשון 10.1.2021 בבוקר ובו תידון גם הבקשה לעיכוב ביצוע (להלן: ההחלטה מיום 8.1.2021). בהמשך לאמור שוחרר המבקש לחלופת המעצר שנקבעה בהחלטת בית משפט השלום.

4. לאחר שמיעת טענות הצדדים בדיון מיום 10.1.2021 הורה בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטת ע' הוד) על קבלת הערר. בית המשפט ציין כי לא נפל פגם במסקנת בית משפט השלום שלפיה קיימת תשתית ראייתית הקושרת את המבקש למיוחס לו ולעניין זה הוער כי לא הוצג ממצא ברור וחד משמעי לגבי "שמישותו של כלי הנשק" שאיתו הצטלם המבקש. לאחר שבית המשפט נתן דעתו גם לכך שהמבקש שוחרר כבר ממעצר, הורה בית המשפט כי יש לקבל את הערר. נקבע כי בהחלטת בית משפט השלום לא ניתן משקל מספק לחשש מפני הימלטות המבקש מן הדין ולכך שעקב העיכוב באיתורו של המבקש לחקירה הוא הוגדר על ידי המשטרה כחשוד בברירה. עוד נמצא כי החלופה שנבחרה אינה הדוקה דיה בנסיבות העניין ואין בה כדי לאיין את מסוכנות המבקש. לפיכך הורה בית המשפט המחוזי כי מעצרו של המבקש יוארך עד ליום 12.1.2021 באופן שיאפשר למשיבה להגיש כתב אישום נגד המבקש ובקשה למעצרו עד תום ההליכים.

5. מכאן הבקשה שלפניי, שבה טוען המבקש כי לא היה מקום להתערב בהחלטת בית משפט השלום בהעדר טענה מצד המשיבה לגבי טיב החלופה שנקבעה בה וכי יש לתת משקל בעניין זה גם להחלטת בית המשפט המחוזי ביום 8.1.2021 – שלא מצאה להורות על עיכוב ביצוע שחרורו לחלופה האמורה. עוד נטען כי לא היה מקום להורות על מעצרו של המבקש לאחר שזה שוחרר לחלופת מעצר וכי אין להסתפק – לעניין בחינת החשש להימלטות המבקש מן הדין – באופן שבו הוגדר האחרון על ידי המשטרה.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובצירופותיה מצאתי כי דינה להידחות. לשאלת מעצרו של המבקש עד להגשת כתב אישום בעניינו, לפרק הזמן שעד ליום 12.1.2021, נדרשו כבר שתי ערכאות, ועסקין לפיכך בבקשת רשות לערוך ב"גלגול שלישי". כידוע, רשות כאמור תינתן בצמצום, מקום שהבקשה מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות החורגות מעניינם הקונקרטי של הצדדים. זאת, הגם שיתכנו מקרים שבהם ניתן יהיה לחרוג מאמת המידה האמורה ולהעניק

רשות ערר אף בהעדר שאלה משפטית עקרונית, מקום שישנן נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ראו למשל בש"פ 6119/14 שרקי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.9.2014) וההפניות שם). המקרה שלפניי אינו בא בגדרי אמת המידה האמורה. בהחלטה מיום 8.1.2021 הותיר בית המשפט המחוזי את הדיון לגופן של הטענות בערר למותב שלפניו נקבע הדיון ביום 10.1.2021. בהחלטה נושא הבקשה דן, מצא בית המשפט המחוזי כי לאחר בחינת מכלול הנתונים שהובאו לפניו, לרבות העובדה שהמבקש כבר שוחרר ממעצר, אין מקום לשחררו לחלופה בנסיבות שפורטו בהחלטה ובפרט החשש שהועלה להימלטות מן הדין. קביעות אלו יישומיות באופיין, ובהינתן השלב הדיוני הנוכחי והמועד הצפוי להגשת כתב האישום – איני סבור כי הונחה עילה לדיון נוסף בערכאה זו.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ו בטבת התשפ"א (10.1.2021).

ש ו פ ט